

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 13 lutego 1923 r.
sygn. akt III Rw 1391/22**

Kwestia dobrej lub złej wiary po stronie sprzedawcy jest pozbawiona znaczenia prawnego, jeżeli ten wyraźnie umówił się z kupującym, że w razie udanej windykacji sprzedanego gruntu, przeprowadzonej przez osobę trzecią, będzie mu bonifikować pieniężnie każdy sążeń utraconego gruntu.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dr. Rybickiego,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dr. Barańskiego i Fedyńskiego jako sędziów,
w sprawie 1) Tomasza i Reginy Ledźwoniów, 2) Franciszki Zwolińskiej i 3) Julii Treli imieniem własnym oraz swych dzieci: Wawrzyńca, Szczepana, Marianny, Franciszki i Bronisławy Trelów jako deklarowanych spadkobierców śp. Franciszka Treli, wszystkich w Garlicy Murowanej, powodów, zastąpionych przez adwokata Gleitzmana,
przeciw 1) Edmundowi, Adamowi Józefowi dwojga imion i Józefowi Aleksandrowi dwojga imion Irom w Lgocie pod Kleczą Górą, 2) Towarzystwu Ogrodniczemu w Krakowie, pozwanym,
wskutek rewizji wtórpozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego z dnia 4 lutego 1922 r., sygn. akt Bc II 153/21, którym na odwołanie powodów zmieniono wyrok Sądu Okręgowego cywilnego w Krakowie z dnia 12 lutego 1921 r., sygn. akt Cg XI 1306/20,
na posiedzeniu niejawnym orzekł

- 1) nie uwzględniając rewizji zatwierdza się załączony wyrok z tym atoli sprostowaniem, że eliminuje się z niego parcelę pierwszej kategorii 54/4,
- 2) wtórpozwany winien zwrócić powodowi koszty odpowiedzi rewizyjnej w kwocie 7.240 marek polskich w dniach czternastu pod rygorem egzekucji.

Uzasadnienie

Rewizji opartej na przyczynach rewizyjnych z § 503 pkt 3 i 4 k.p.c.¹ nie można przyznać słuszności.

W sporze obecnym kwestia dobrej lub złej wiary po stronie rewidującego pozwanego jest pozbawiona znaczenia prawnego wobec brzmienia ustępu XI

¹ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

kontraktu kupna-sprzedaży z daty Kraków 16 kwietnia 1918 r., którym rewidujący nabył majątność Garlica Murowana od pierwpozwanym Irów. W ustepie tym postanowily bowiem strony kontraktujace, ze na wypadek, gdyby powodowie wywindykowali sporne grunty, to Irowie daja Towarzystwu Ogrodniczemu ewikcje w ten sposob, iz obowiazuja sie bonifikowac Towarzystwu za kazdy brakujacy sazen po 2 korony 50 halerzy, zas Towarzystwo z ceny kupna zatrzymuje na ten cel kwote 4387 koron 50 halerzy. Skoro wiec ustalono, ze powodowie nabyli sporne parcele pozahipotecznie od Irow jeszcze w roku 1914 i od tego czasu je posiadaja, to sluszenie uznal ich sad odwolawczy za wlascicieli tychze parcel (§§ 425, 380, 372 k.c.²) i sluszenie zasadzil rewidujacego na zezwolenie deklaracji hipotecznej na rzecz powodow.

Nalezalo zatem rewizji nie uwzglednic, prostujac wyrok o tyle (§ 419 k.p.c.), ze nie ma byc nim objeta parcela pierwszej kategorii 54/4, bo powodowie co do niej zadanie skargi cofneli (k. 27).

Orzeczenie o kosztach rewizyjnych polega na §§ 41, 50 k.p.c.

[Przytoczone przepisy: § 41, § 50, § 503 pkt 3 i 4 k.p.c. z 1895 r., § 372, § 380, § 425 k.c. z 1811 r.]

² Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesamten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: *Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej*, Wiedeń 1811, cz. I-III.